

siger jeg: Nej, det skulle vi heller ikke, men vi skulle forsøge os frem, vi skulle undersøge Forholdene og se, om vi ikke med smaa Midler dog kunde opnaa noget. Jeg indrømmer, der frembyder sig Vanskeligheder, f. Eks. maatte Forholdet overfor de private Strandejere først ordnes, men hvis det kunde ske, er det min Tro, efter hvad jeg har læst om Spørgsmaalet, at der er Mulighed for, at man paa de mest udsatte Steder uden for stor Bekostning kunde beskytte Kysten paa en tilfredsstillende Maade. Man behøver jo ikke at forsøge det over det hele, man kunde gøre det paa et eller to af de allermest truede Punkter. Og selv om det vilde kræve en Bevilling paa 10—20,000 Kr., mener jeg, at Spørgsmaalet er saa stort, at det ikke burde spille nogen Rolle. Men ganske vist maatte der, hvis der f. Eks. sænkes nogle Sten ned langs Kysten, samtidig sørges for, at Stenfiskerne ikke toge dem op igen og sejlede væk med dem, hvad de, saaledes som den nuværende Lov er, meget vel kunne gøre, da vi aldeles ikke have noget Opsyn langs Kysten; efter at vi have mistet Toldkrydserne, er der i Virkeligheden intet saadant, Stenfiskerne, kunne gøre, hvad de ville, der er ingen Mulighed for, at de private Ejere kunne stoppe deres Trafik. Jeg tillader mig derfor at stille det Spørgsmaal til den meget ærede Landbrugsminister, om han ikke kunde være betænkt paa at lade Forholdene paa Møens Klint nærmere undersøge, for derved at faa et Begreb om, hvorvidt det er muligt at udrette noget for en rimelig Bekostning. Jeg er ikke fordringsfuld, jeg erkender, at hvis det viser sig at være uoverkommelige Summer, det drejer sig om, maa vi resignere, men først og fremmest bør Forholdene undersøges, og det er det, jeg tillader mig at henstille til den højtærede Landbrugsminister, thi det vilde være Synd og Skam, om vor Tid skulde faa det Eftermæle, at Møens Klint var styrtet i Havet, fordi vi havde forsømt, hvad der var nødvendigt og rigtigt at gøre.

Madsen-Mygdal: Naar jeg atter har forlangt Ordet, er det kun for at gøre en kort Bemærkning i Anledning af, hvad vi hørte af det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Stilling). Det interesserede mig at

høre det ærede Medlem tale saa varmt for at komme Skibbyggeriet til Hjælp ved at nedsætte Skibstolden, og det interesserede mig navnlig, fordi vi to tidligere have forhandlet med hinanden om dette Punkt. Jeg skal ikke komme ind paa Toldkommissionen, men skal blot nævne et Forslag, som var fremme her paa Rigsdagen for 2 Aar siden, og som blev henvist til et Udvalg, af hvilket baade det ærede Medlem og jeg vare Medlemmer. Det drejede sig den Gang om en Lettelse for Skibbygningen ved en delvis Ophævelse af Skibstolden. Det ærede Medlem vil erindre, at jeg gjorde alt, hvad der stod i min Magt for at faa dette Forslag igennem, og det ærede Medlem vil ligesledes mindes, at naar det ikke blev gennemført, var det ikke den daværende Regerings Skyld, og heller ikke Folketingets Skyld, thi Folketinget vedtog Lovforslaget og sendte det herop, og det var endelig heller ikke min og mine Møningsfællers Skyld, thi vi gjorde, hvad der stod i vor Magt for at faa det igennem. Naar det ikke blev gennemført, ved det ærede Medlem lige saa godt som jeg, at Skylden laa hos andre, og jeg anser det for rigtigt, at det ærede Medlem i Stedet for at rette Opfordringer til os eller til Regeringen, snarere henvender dem til sine egne Møningsfællers her i dette høje Ting. Naar Lovforslaget strandede, var det Flertallet her i Tinget, der var Aarsag dertil.

Jørgen Berthelsen: I Anledning af de Udtalelser, vi hørte fra det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Rottbøll), vil jeg kun sige, at det var ikke mig, men det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Stilling), der omtalte Agrarerne og den Støtte, vi skulde være glade ved at faa fra dem. Jeg vil samtidig sige til det 1ste Medlem for 9de Kreds, at det ærede Medlem vist ikke har læst, hvad jeg sagde, thi hvis han havde gjort det, vilde han have set, at det første, jeg udtalte, var en Tak for den Tilslutning og Interesse, som det ærede 4de Medlem for 7de Kreds havde vist Aalborg. Det ærede 4de Medlem for 7de Kreds sagde, at det egentlig ikke var Indholdet af det, jeg sagde, men Tonelaget, der havde stødt ham. Det skal jeg ikke komme ind paa, thi hvis der